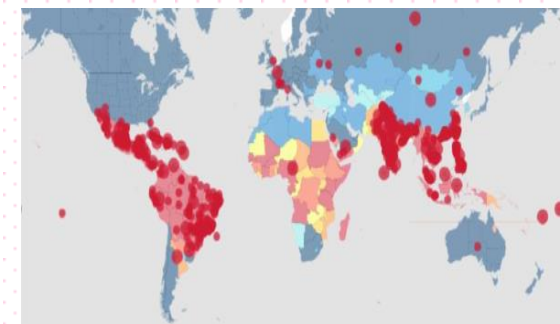

بیماری دانگ

بیماری دانگ، نام یک بیماری تب دار ویروسی شبیه آنفلوآنزا می باشد که به دو شکل معمولی (خفیف) و خونریزی دهنده (دانگ شدید) بروز می کند و به آن تب استخوان شکن هم می گویند.

این بیماری توسط دو گونه مهم پشه های آندس (آلبوپیکتوس و اجیپتی) به انسان منتقل می شود.

بیش از نیمی از جمعیت جهان در مناطقی زندگی می کنند که امکان ابتلا به این بیماری وجود دارد.

تصویر ۱: گزارش جهانی دنگ (۲۰۱۵)

پشه های آندس ناقل این بیماری در ایران هم شناسایی شده است.

راه انتقال بیماری:

ویروس دانگ بوسیله گزش پشه های آندس آلوده به انسان منتقل می شود. پشه های آندس معمولاً "سیاه رنگ هستند. اندازه آن ها حدود ۱۰ میلیمتر است که در طی روز افراد را مورد گزش قرار می دهند. همچنین امکان انتقال بیماری از طریق خون آلوده، پیوند عضو و مادر به کودک نیز هر چند اندک وجود دارد.

علائم بیماری:

۱۰-۴ روز بعد از گزش پشه آلوده، بیماری با تب عموماً 38°C بصورت ناگهانی شروع شده و سایر علائم مانند سردرد شدید، درد پشت کره چشم، دردهای عضلانی و استخوانی، حالت تهوع، استفراغ و ضایعات پوستی مشابه سرخک ظاهر می شود. البته در اکثر موارد بیمار بی علامت یا کم علامت (عمدتاً با علائم غیر اختصاصی) مراجعه می کند.

**توجه!!!!!! در صورت گزش توسط حشرات
و مشاهده علائم فوق به نزدیکترین مرکز
بهداشت مراجعه کنید**

دانگ شدید به دلیل عوارض مرگ آور شامل اختلال مایعات، نارسایی تنفسی، خونریزی شدید (خونریزی از لثه یا بینی، خونریزی زیر پوستی) یا نارسایی اعضا ایجاد می شود.

در بیماری دانگ شدید پس از گذشت ۴۸-۲۴ ساعت از این علائم در صورتی که اقدام مناسب درمانی انجام نشود منجر به مرگ خواهد شد.

تشخیص بیماری:

علائم بالینی تب دانگ با دایره وسیعی از بیماریهای عفونی همپوشانی دارد و بنابراین تشخیص قطعی بیماری نیازمند تایید آزمایشگاهی است. تشخیص آزمایشگاهی بسته به زمان تهیه نمونه می تواند متفاوت باشد حضور ویروس در خون را میتوان از ۱ الی ۲ روز قبل از بروز علائم تا حدود ۱ هفته پس از بروز بیماری با استفاده از جداسازی ویروس، اثبات نمود.

پیام روز جهانی بهداشت در سال ۲۰۱۴:

"گزش کوچک، تهدید بزرگ"

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران

معاونت بهداشت

تب دانگ

گروه هدف: عموم مردم

کد رسانه: TUMS-PHC-HEMP-0001-1401

- * وسایلی که در آنها آب جمع می شود خصوصا" در داخل ونزدیک به خانه ها جمع آوری ومعدوم گردد.
- * درب همه منابع آب ومحل نگهداری آب همیشه باید بسته باشد.
- * آشغالهایی که امکان جمع شدن آب در آنها وجود دارد شامل:بطریها، کنسروها، تایلر مستعمل، ظروف پلاستیکی، وغیره معدوم گردد.
- * استفاده از لباسهای کاملا پوشیده وآستین بلند در مسافرت یا اقامت در کانون های بیماری
- * استفاده از دور کننده های حشرات به خصوص در کودکان وافراد مسن مانند استفاده از اسپری وقرص های حشره کش
- * به کار بردن پشه بند وپشه بندهای آغشته به سم در هنگام استراحت در طول شبانه روز (میتوان پرده ها را نیز به حشره کش آغشته کرد)
- * کلیه بیماران را باید در مقابل گزش محافظت نمود.
- * پیشگیری از واردات و نگهداری گیاهانی نظیر لاکمی بامبو

منابع:

1. Organization, W.H., et al., Dengue: guidelines for diagnosis, treatment, prevention and control. 2009: World Health organization.
2. CDC_Case Definition-Dengue_Last Updated:25 ocyober2013
3. دستورالعمل کاربردی مراقبت آیدس اجیبیتی و آیدس آلبویکتوس در ایران- وزارت بهداشت ودرمان -مرکز مدیریت بیماریهای واگیر

درمان بیماری:

درمان ضد ویروس اختصاصی تا کنون شناخته نشده است و اصول درمان شامل درمان نگهدارنده با محاسبه دقیق دفع ادراری و وزن بیمار می باشد، در صورت لزوم فرآورده های خونی تجویز می شود. درمان بیماران بدون عوارض جدی شامل درمان حمایتی از جمله استراحت، تجویز مایعات، تب بر و مسکن می باشد.

پیشگیری از بیماری:

در حال حاضر واکسنی برای جلوگیری از ابتلا به ویروس دانگ وجود ندارد و یکی از موثرترین راههای کنترل بیماری بهسازی محیط است که نقش مهمی را در جلوگیری از تکثیر و استقرار پشه ناقل بیماری دارد که شامل:

- * تخلیه آب وسایل خنک کننده مانند کولرها، منابع، کوزه ها، سطل ها، بشکه هاوغیره
- * جمع آوری صحیح زباله، برقراری سیستم های مناسب جمع آوری فاضلاب

